

regular quantitat, que n' hi hauria hagut prou pera fer una cosa sélida y artística. Mes aixó no s' ha fet, no sé l' perquè, ni vull saberho.

Encara que la capella fassi poch honor á n' aqueixa vila, no deixa de ser visitada per los pobles del encontorn, sobre tot lo dia del Sant, que s' hi celebran missas casi tota la matinada.

L' Ajuntament d' Olot hi va de bon matí ab professó, acompanyat de la comunitat de S. Esteba, á ohir l' Ofici que s' celebra de temps inmemorial, en obsequi del Sant. Acabat l' Ofici capelláns y regidors, entran dins un bosquet de propietat particular, ahont hi ha una cova de pedra ferral molt ombriu, y allá en una plasseta circular, plena de banchs, cadiras y taulas provisionals que arreglan los fusters del Ajuntament, se pren chocolate ab melindros, alguu tall de llangonissa, mató y diferents dolsaynas, que acostuma á servir un cafeter de la vila ab molta pulcritut y complacencia.

Mentres dura l' esmorsar y s' reposa una mica, per la gran xafagó que sol fer, los escoláns de S. Esteba s' están per aquellas voras guayant ausells, á vegadas abastant nius, y acabat, lo cafeter los crida, los fa péndrer chocolate, un tall de llangonissa, un gran got d' aygua fresca ab xarop, y apa noys, los avisa que vagin depressa, que la professó está á punt de marxar. Si no ho feya aixís, se menjarian fins las estovallas. Marxan los escoláns y entran los fusters y empleats del Ajuntament que ajudan al cafeter á servir l' esmorsar, que sempre n' queda y á *endressar* las resquicias, puig lo cafeter no mira prim, ni cana curt y quant u' hi ha pe 'ls camps n' hi ha pe 'ls sants, y además, que alló no costa pas gayre, ja ho paga l' comú.

La darrera missa la diuhen á las dotze, en cada missa, la capella es plena de gom á gom, á mitj dia la meytat de la gent s' ha de quedar á fora y á sota l' cobert, los forasters casi tots van á la missa de dotse, los que captan per S. Roch se 'n solen tornar ab las bacinas plenas de quartos.

Aquest any los voltants de la capella eran plens de fotografos, alló semblava un campament. Tothom se n' va á dinar passant pel túnel de verdura que conduceix á Olot, per mes que hi ha un tros de passeig, que sembla empedrat ab trossos d' empollas de color d' oli d' aquellas tant groixudas y las sabatas s' hi esquinsan de mala